

Grotesque ~ A Gotik Epik

dening GE Graven

Bab IV

Kutha Avignon ~ Mei, 1347

~Udara sore kebak ambune udan; langit kulon peteng.

Kardinal Lean teka ing Avignon saka Inggris, mlebu plataran Château Mallow numpak kreta sing dijaga ketat. Bledug metu saka langkah wong-wong mau mung kanggo ditelan mega bledug sing muter-muter sing nglumpuk sadurunge sing nyebrang. badai. Nalika kereta wis cedhak lawang mlebu, Lean lungguh, ngintip saka jendhela, lan nemokake yen sawetara anggota pengawal ngarepe lagi mlaku-mlaku kanthi bingung.

Kapten pengawal Lean ngobahake jarane supaya maju nalika ngomeli para pengawale sing semrawut, "Ngadega! Ngadega!" Ora ana sing nggatekake prentahe. Kapten kasebut ngendhaleni jarane lan nyekel sing paling cedhak. "Sersan! Ana apa iki? Jelasna iki—saiki uga!" "Wangsulana aku saiki!" Sersan mau nyawang munggah kanthi lesu, kaya-kaya semapat amarga mabuk — mripate ora fokus, cangkeme angel ngomong.

"Wis cukup sandiwara sing ora masuk akal iki!" ujare Kardinal kanthi gemuruh. Lean mlayu saka kreta, nyekeli tangane ing topine sing amba nalika dheweke ngendhokke topine nglawan angin.

Kapten lan telung pengawal liyane gabung karo Kardinal lan rombongan Lean mlebu château. Ing ndhuwur, swara dengung sing terus-terusan saya tambah nalika nyedhaki kamar turu Kardinal Basiliste . Dheweke mlebu kamar lan kaku. Sawetara wong sambat lan ngalihake pandangane. Kardinal Lean njupuk sapu tangan lan nutupi irung lan cangkeme nalika pengawal mlayu menyang jendela sing mbukak lan muntah.

Sadurunge Lean, Basiliste ireng lan kembang turu kaku ing ambene, raine ditutupi karo tumpukan jaket kuning sing nempel. Serangga-serangga kasebut mlayu-mlayu liwat jendela sing mbukak, nggawa uler sing disengat saka bolongan sirahe. Kardinal sing wis mati ora luwih kuwatir, nalika dheweke turu kaku lan bosok, mripate garing ing lantai kaya sepasang dhuwit recehan reged. Lean ndeleng liwat jendela lan menyang pucuk wit-witan sing adoh sing condong lan nari ing angin badai sing maju. Banjur dheweke ngalihake perhatiiane maneh menyang njero ruangan sing panas, stagnan, lan pengap, udhara sing ora obah kecemar karo jejak lavender sing samar lan kotoran manungsa sing wis tuwa. Sawetara serangga sing muni nggoleki awake , ngambang lan ngubengi sirahe kaya halo sing muni,

Nanging, Lean dudu wong sing seneng karo kerumitan kaya ngono. Dheweke mriksa artefak apartemen kasebut kanthi luwih rinci, mripate ndeleng godhong perkamen sing ana ing meja—dheweke maju kanggo mriksa kanthi luwih jero. Lean ngangkat perkamen sing isine tembung-tembung pungkasan Kardinal , sing ditujokake kanggo dheweke. Ora let suwe sawise iku, rombongan kasebut metu saka château kanthi cepet kaya nalika mlebu. Lean maca layang kasebut nalika dheweke mlaku. "Apokrifa! Mlayu kaya angin!" dheweke nggereng nalika ndhelik ing kereta. "Munggah, cepet!" kapten mbengok marang pengawale nalika mlumpat ing pelana. Wong-wong padha cepet-cepet njupuk jarane. Kaptene nunggang jarane menyang ngarep rombongan. kreta mlengkung lan mlumpat maju. Lean ngalihake pandangane saka layang kasebut lan gemeter. Kanthi pasukan sing dumadi saka rong puluh papat pasukan, Kardinal numpak jaran mangulon ngliwati Kreteg Kali Rhone, adoh saka Avignon, menyang Apocrypha lan menyang gludhug gedhe sing nguntal cakrawala. Nanging, perhatian Lean kebak karo tanggung jawabe sing gedhe marang Dewan Apocrypha—lan marang Paus Clement, sing tetep ora ngerti kabeh perkara sing ana gandhengane karo Dewan.

Amarga Kardinal Xavier lan Basiliste wis dipatèni, Lean minangka Anggota Dewan Tinggi pungkasan sing isih urip ; kabeh sing wis dikurung Dewan sajrone meh limang abad saiki ana ing pundhake. Lan sanajan hukum kanonik netepake yen Vikaris Kristus— paus sing mrentah —minangka anggota dewan paling dhuwur, Lean ngerti yen angel, yen ora mokal, kanggo nyedhaki Clement langsung. Sadurunge, minangka Kardinal, Clement wis mbantah kanthi tenanan babagan proposisi apa wae sing, miturut pandangane, bisa nguatake posisi Dewan Apokrifa. Clement tansah

ngrasa yen Dewan kasebut ngrusak panguwasa Kolegium Kardinal. Lean ora duwe pangarep-arep yen wong kasebut wis ngganti warna kulit sawise dadi Paus sing mrentah. Nanging, dheweke nekad kanggo ngamanake kunjungan karo Clement sanajan kanthi paksa, yen prelu. Lan yen kedadeyan kasebut, dheweke wis siyap mbenerake tumindak pembangkangan kasebut kanthi nindakake perkara sing durung nate ditindakake sadurunge ing sejarah Dewan Apokrifa—kanthi mbusak bukti saka arsip Apokrifa lan menahi langsung menyang Clement kanthi pribadi.

Lean lan Clement iku sipate beda banget; dheweke padha padu. Kalorone ngerti bab iku. Lean iku wong sing ora pati ngomong: andhap asor, kuwatir, lan tulus. Clement ora wicaksana lan ora sabar, seneng karo kemewahan lan gaya urip sosial; minangka Paus, tindak-tanduke luwih kaya raja sing sopan tinimbang utusan Gusti Allah sing keras. Nalika obrolan antarane dheweke kedadeyan, obrolan kasebut resmi, ringkes, lan umume ora ana kedadeyan apa-apa. Sajrone patang taun Wiwit munggah pangkat Clement, Kardinal Basiliste bola-bali nyedhaki Paus babagan perkara-perkara Apokrifa. Saben-saben, dheweke ditolak amarga ana perkara liyane sing luwih penting sing mbutuhake perhatian langsung Clement, kayata pembangunan istana anyar, urusan negara, keuangan, lan perpajakan. Clement ora milih anggota anyar ing Dewan Tinggi, sanajan sawise Kardinal Basiliste tilar donya, lan ora tumindake nyebabake badan sing biyen kuat kasebut. dadi suda, saka pihake meh mesthi amarga kelalaian sing disengaja. Nanging, Lean saiki ora duwe pilihan liya, kajaba meksa awake dhewe marang Clement lan ngelingake dheweke babagan tanggung jawabe marang badan Dewan Apokrifa sing wis suwe.

Konsili iki dibangun ing taun 1334 miturut prentahe Paus Benediktus XII, sing, sanajan wis ngutarakake aspirasi kanggo mbalekake kepausan menyang Roma, mindhah kabeh cathetan Kepausan saka Vatikan menyang benteng anyar ing Prancis. Bangunan kaya makam kasebut dumunung ing lembah Rhone sing jembar lan lembab, diubengi ing telung sisih dening jurang sing tajem sing ditutupi alas-alas lan semak eri. Ing sisih wétan, benteng Avignon menjulang ing ndhuwur jurang lembah kali, nanging ing sisih kulon, kemegahan kutha kasebut saya suda—bebarengan karo ambune.

Kurang saka sejam kepungkur, kereta sing dijaga ketat, sing nggawa segel Gereja Roma, mlaku kanthi susah payah munggah ing dalan sing tajem lan becek, sing diawasi dening wit-witan ijo sing dhuwur. Benteng watu sing peteng ndhedhet ing mburi wit-witan nduweni warna ireng sing padha karo langit ing saburine. Langit kandel kaya awu sing ngambang; angin malih dadi es. Kedhip-kedhip; gludhug—dumadakan, tetesan udan deres mbukak dalan kanggo udan deres. Rombongan Lean berjuang munggah ing dalan longsor sing sempit, karo sawetara pengawal sing mudhun saka jaran lan kebak lendhut ndhesek mburi kreta kanggo nyurung kreta kasebut.

maju. Dheweke nguncalake saka genangan banyu; maju terus, inci demi inci, sikil demi sikil. Bledheg madhangi dalam ing ngarep nalika nggambarake siluet Apokrifa sing terus katon .

Ora ana jendhela sing ngganggu njaba watu saka bètèng blok sing megah. Lawang mlebone mung siji-sija sing dijaga, awan lan wengi, dening pengawal Dewan, wong-wong sing dipilih langsung dening Dewan Tinggi amarga kekuwatan awak lan kekepareane, lan kesetiaane sing ora goyah. Malah protokol kaku saka Pengawal Kerajaan Raja Philip kurang yen dibandhingake. Ing njero tembok sing dijaga kasebut ana tembung-tembung kitab suci sing mung dingerteni dening sawetara wong sing isih urip—saka buku-buku lengkap Henokh, Jubilee, Giants, Sulaiman lan liya-liyane, nganti gulungan kuna sing ditulis nganggo basa sing ora dirungokake ing bumi sajrone sewu taun. Lan saka artefak saka Perpustakaan Yunani Alexandria sing wis suwe dirusak nganti silinder lempung Asiria sing njlentrehake taun-taun sawise Banjir Gedhe lan disita saka candhi-candhi Yahudi. Ing perang salib paling wiwitan, isine Apokrifa nyimpen kabeh rahasia Gréja sing ana , lan njaga kanthi rapet.

Lean nggoleki materi sing ana ing patang jilidan Apokrif—teks-teks sing meh dingerteni Kardinal kanthi eling. Lan sanajan dheweke ora bisa mbusak apa-apa saka Apokrif, dheweke ora bisa nemokake cara sing luwih apik kanggo tugas sing ana ing ngarepe: kanggo ngyakinake Clement babagan perkara-perkara sing ora ana wong waras sing wani percaya minangka bebener.

Sing pertama saka papat ikatan yaiku *Statue Physique*, sing paling gedhe. Isine katrangan rinci babagan biara-biara Dewan lan rong Gatestone. Uga isine sejarah saben biara. Gatestone pisanan ditemokake ing taun 876, nalika jaman pemerintahane. Paus Yohanes VIII. Dumunung ing wilayah pegunungan Umbria, ing negara-negara Kepausan Italia, situs penggalian iki uga dadi papan pamukiman Samnite kuna. Gatestone kapindho ditemokake ing taun 877, ing jaman Paus Stephen VI. Ditemokake ing Provinsi Auvergne saiki, ing Prancis, monolit kasebut dumunung ing ndhuwur bukit watu, ing sisih kidul Kali Loire.

Buku kapindho yaiku *Proklamasi Dewan*. Buku iki ndhaptarake keanggotaan Dewan sacara historis. Buku iki ndhaptar saben Paus lan anggota dewan sing tau ngladeni Dewan Atas lan Dewan Ngisor. Buku iki uga ngemot anggaran dasar Dewan .

Ikatan kaping telu yaiku *Pengecualian Reformasi*, sing ditulis dening Paus Benediktus XII ing taun 1336. Iki minangka amandemen kanonik utawa klausa pengecualian kanggo Papal Bull: *Redemptor Noster*. Iki ngidini Dewan kanggo ngatur rong biara kanthi cara sing bisa ditindakake.

katon cocog.

Teks kaping papat lan pungkasan sing digoleki Lean yaiku *Terjemahan Naramsin* —uga diarani dening Dewan Tinggi minangka, *Transdivinasi Gatestone*. Kaca-kaca sing ringkih iki asale saka telung abad kepungkur lan dijenengi, miturut jeneng juru tulis Abbey, Naramsin, sawijining ulama Gardiens sing wis suwe, sing liwat pengabdian lan pengabdiane sing darmabakti, wis bisa maca prasasti monolit Prancis dhewekan. Terjemahan kasebut makili terjemahan Latin saka basa aneh sing diukir ing permukaan watu Prancis. Lan amarga ukiran ing watu Italia padha, kaca-kaca Naramsin dadi terjemahan kanggo Gatestones, sing dumunung ing Prancis lan

Lean ngerti manawa salah siji saka papat teks kasebut bisa mbantu Paus sing ora ngerti babagan bebaya sing ana, nanging kabeh papat teks kasebut kudu nggawa wong kasebut menyang sangisore Lean—mula saka iku menyang sangisore Apocrypha —kontrol. Dheweke kudu dikon ndeleng, yen Dewan pengin slamet. Kreta Lean mandheg lan dheweke ndeleng metu saka portal kanggo ndeleng siluet ing udan deres nalika dheweke nglumpuk ing rong barisan kanggo ngapit sepasang lawang gedhe sing diikat wesi—lawang mlebu menyang Apocrypha.

Ing njero Apocrypha lan ngluwihi lawang-lawang gedhene, obor tembok madhangi puluhan pengawal sing teguh sing ngantri ing lawang mlebu koridor. Ing sisih liyane, popor tombak nabrak lawang, banjur ana prentah sing samar, "Bukak, miturut prentahe Yang Mulia, Kardinal Lean saka Dewan Apocrypha!"

Rong pengawal nyopot jeruji wesi lan ngupaya mbukak lawang. Kardinal Lean lan Kaptene cepet-cepet mlaku, teles kebes merga udan deres. Para pengawal mbungkuk nalika wong loro mau liwat. Lawang ditutup kanthi swara gemuruh sing banter. Tanpa mandheg, Lean lan Kaptan ilang menyang aula sing peteng, ninggalake jejak banyu sing netes saka klambine ing watu-watu sing diaspal, sing nggambarake pantulan geni obor ing koridor sing gemeter.

Nalika Lean mlaku ing pojokan lan nyedhaki pungkasan lorong, enem penjaga dumadakan ngumumake anane. Dheweke ngadeg ing ngarep lawang dhuwur sing dihias kanthi mewah, ditutupi ukiran sing rumit, diukir nganggo plat logam sing berkilauan, lan dihiasi watu larang regane. Aksara Yunani, tembung APOCRYPHOS, ana tulisan ing ndhuwur watu kuncine. Sersan lawang maju, tangane diangkat lan telapak tangane metu. "Mandheg!" Para pengawal ing mburine ngangkat senjata, lan swara waja wesi abot ngliwati lorong. Condong mandheg ing ngarepe Sersan, sing nerusake: "Sebutna sifate—"

Lean ngusap tangane kanthi cepet. "Aku ora duwe wektu!" Dheweke condong maju, menangkup tangane, lan mbisiki tembung-tembung kasebut ing kupinge sersan.

Prajurit mau muter, ngedip-edip, lan ngomong karo penjaga lawang, "Serahna dalam marang Yang Mulia, Kardinal Lean saka Dewan!"

Para penjaga cepet-cepet bubar lan sersan nyelehke kunci kuning gedhe menyang gembok. Dheweke nyender pundhake kanthi jero menyang papan kayu asli lawang sing dhuwur nalika lawang kasebut nggresula lan mbukak kanthi alon. Lean njupuk obor sing diwenehake dening salah sawijining penjaga sadurunge ndhelik liwat papan anyar ing lawang. Ing mburine, lawang gedhe ditutup kanthi gema sing banter. Gema kasebut ilang lan sepi nyelimuti dheweke ing kana—ing sepi pepeteng—mung kaganggu dening ambegane dhewe lan swara geni obor sing ajeg mabur.

Lean mlaku ngliwati pepeteng kanthi langkah sing mantep, ngobong macem-macem obor tembok. Ruangan sing amba kasebut kawangun nalika Kardinal ngilangake pepeteng kasebut. Akeh larik buku sing ana ing tembok-temboke. Lorong-lorong buku kasebut nyabrang lantai, rak-rak buku kasebut ngemot macem-macem teks—manuskrip, gulungan, lan silinder lempung sing diukir—kabeh rahasia Tahta Suci. Lean ngamanake obor ing wadhah kosong. braket obor dipasang ing sisih rak. Meja maca sing wiyar madhangi ing ngarepe. Dheweke ngangkat salah siji saka sawetara bangku kayu ing sakubenge meja lan cepet-cepet mudhun akeh larik rak. Dheweke noleh ing pojokan lan ngadeg kaku; rasa es lan wedi ana ing urat-urate. Sawetara yard luwih adoh, ing ngarepe wis ana bangku cilik. Dheweke ngeculake bangku sing digawa lan mlayu menyang bangku liyane.

Lean munggah ing ndhuwur bangku anyar lan nggoleki rak-rak, mriksa kanthi cepet sadurunge dheweke nemu —Patung Fisik. Kanthi ambegan lan ambegan sing cepet, dhèwèké njupuk buku gedhé kuwi lan cepet-cepet menyang meja maca. Ora let suwé dhèwèké nyelehake ing meja, lungguh ing kursi, lan mbukak sampulé; jantungé deg-degan . Sawetara kaca ilang.

"Ora!" dhèwèké nggresah nalika mbalik kaca-kaca, tangané nutupi cangkemé, mripaté mblalak lan sumunar amarga campuran rasa gumun lan wedi sing jero. Meh setengah kaca wis ilang—suwek .
"Ora. Ora! Ora!" Dhèwèké mlayu saka méja lan mlayu menyang lawang sing ditutup.

"Bukak lawang iki saiki uga!" Lean mbengok karo nggebug-nggebug lawang mau. Ana kunci sing mlebu lan dheweke ndorong lawang abot mau, mlumpat kanthi kekuwatan anyar.
"Sapa sing ana ing arsip kuwi?" Lean mbengok.

Sersan kasebut gagap, "Mung, um—mung—mung para Kardinal Dewan sing ditampa ."

Lean ndhingkluk madhep raine lan nggereng, "Aku iki sing terakhir saka Dewan. Sing terakhir! Ora ana liyane!"

"Kepriye karo Kardinal Masson?" pitakone prajurit mau.

Lean kaget, raine dadi kusut banget. "Masson? Ora ana Kardinal kaya ngono."

"Panjenenganipun—Masson punika mangertos tembung-tembung ing petikan punika, Paduka Yang Mulia! Prentah kula supados ngidinaken—"

"Kuncine, wenehna aku!" Lean nyela. Prajurit mau manut. Lean nyelehke kunci ing sangisore jubahe.

"Aku ngerti prentahmu, penjaga!" Lean ngatur awake dhewe. "Coba critakna, rupane kaya apa? Apa dheweke nganggo klambi"—Lean nuduhake jubah abange dhewe—"kaya Kardinal?"

"Inggih, Yang Mulia. Panjenenganipun ngaku dados anggota Dewan ingkang nembe kapilih. Panjenenganipun ngaku bilih piyambakipun dipunutus dening Yang Mulia kangge mriksa cathetan kanonik tartamtu. Lan piyambakipun mangertos panjenengan kanthi sae."

"Sersan, alesan kula ngunjungi Apokrifa punika kangge ngandhani Baginda babagan kewajibanipun dhateng kitab punika. Kepriye carane piyambakipun saged ngetokake prentah babagan prekawis ingkang piyambakipun boten mangertosi?"

"Yang Mulia, prentah kula inggih menika—"

"Ibune Gusti Allah," gumam Lean, keganggu karo driji sing gemeter, mripate mlaku-mlaku lantai sadurunge ngunci maneh nganggo tangan sersan lan nyempit, "Kaya apa rupane, Kardinal Masson iki?" dheweke meksa.

"Pancen yakin karo awake dhewe—lakune kaya Kardinal. Dhuwurmu —rambute pirang — kulite putih —ah—lan siji mripate coklat lan sijine maneh, putih!" Prajurit mau nuduhake mripate kiwane. "Sing iki wuta."

Lean atos lan nggereng untune. Mung ana siji Kardinal sing mripate kaya ngono.

Kutuk dheweke, batine Lean. Blasi— Kampus mesthi sing nyuruh dheweke nglakoni kuwi.

"Sapa sing teka karo dhèwèké— pengawalé?" pitakoné Lean marang sersan sing bingung mau.

"Panjenenganipun rawuh piyambakan, Paduka—numpak tungganganipun piyambak."

"Dhèwékan?" Lean nggresula banter. "Sersan, aku teka karo puluhan pengawal lan kereta lapis baja. Apa kowé ora mikir aneh nèk Kardinal isa lelungan menyang njaba kraton, lan metu saka kutha, tanpa dikawal? Numpak jaran, ta?"

"Yang Mulia, saben-saben dheweke teka, Masson iki— maksudku wong iki mbisiki aku persis karo tembung-tembung sing sampeyan gunakake sawetara wektu kepungkur. Yen ora, aku ora bakal ngidini dheweke mlebu. Prentahku—"

"Aku ngerti prentahmu!" Lean mbengok. "Saben dheweke teka, 'ujare kowe — kaping pira, sersan? Kaping pira kowe mbukak lawang iki kanggo penyusup iki?"

"Akeh ing dina-dina pungkasan iki," ujare sersan alon. "Aku ngarepake dheweke teka maneh sesuk;

apa aku kudu nahan dhèwèké, Yang Mulia?"

Lean ngerti yèn tanpa sepengetahuan Clement babagan Apokrifa, penahanan Blasi mung bisa nggawe dhèwèké nesu lan ngobong kahanan sing wis ringkih.

"Ora, sersan," wangsulane Lean kanthi kalem. "Tolak wae dheweke ngakses Apokrifa. Aja dicekel. Dewan anyar sing bakal mutusake apa sing kudu ditindakake karo dheweke." Banjur ana pikirane

liyane sing muncul ing pikirane. "Apa kowe tau mbaleni tembung-tembung kasebut marang sapa wae?"

"Kula, Yang Mulia? Kula dereng. Kula dilarang dening prentah."

"Ora tau? Malah kanggo awakmu dhewe?"

"Ora tau, Yang Mulia."

Wong lanang mau wis njaga lawang sing padha meh rong dekade. Lean ora mangu-mangu bab dheweke. Banjur pikirane kebuka; nalika dheweke weruh kunci sing diputer lan lawang menyang bebener sing ala mbukak, dheweke langsung weruh. Kardinal Basiliste disiksa nganti ngakoni tembung-tembung kasebut; iki mesthi nggandhengake Blasi karo pembunuhan Basiliste .

"Kowé ora kena ngomong apa-apa bab iki marang sapa waé. Kita bakal ngowahi ukara-ukara iki sadurungé aku lunga. Ora ana sing ngliwati lawang arsip—ora ana siji-sijia, kajaba aku. Apa kowe nglumpukake aku?"

"Pancen, Yang Mulia. Aku setuju," sersan mau cepet-cepet sarujuk.

"Siji maneh: Apa penyusup mau teka utawa lunga nggawa apa-apa—malah, selemba kertas?"

Sersan mau mangsuli, "Ing dina pisanan dhèwèké njupuk rong jilidan saka arsip lan aku meksa supaya dhèwèké mbalekake. Aku nggawe dhèwèké nesu, nanging dhèwèké nurut. Wiwit kuwi, dhèwèké ora nggawa apa-apa ing tangané. Aku mriksa jubahé kanthi kemampuanku sing paling apik, nanging aku ora wani." nuntut supaya awake digeledah, amarga dheweke—aku ngongkon dheweke dadi Kardinal Dewan," wong lanang mau mbengok. Pipine kobong, dheweke mandeng watu lantai karo nggumam, "Persis kaya sing tak lakoni marang kowe, Yang Mulia."

Lean ngernyit. "Aja ngomong apa-apa maneh babagan iki. Tutupen lawange."

"Inggih, Paduka." Sersan mau nutup lawang dhuwur lan Lean njupuk kunci saka jubahé, ngunci lawang saka njero. Dhèwèké bali menyang méja maca.

Lean nimbang karusakane, nglumpukake apa sing bisa uga disinaoni Blasi saka kaca-kaca sing suwek. Dhèwèké mbukak-mbukak kaca liyané.

"Aduh!" Lean nggebug-nggebug bagean sing ilang nganggo tangane. Dheweke nggoleki luwih jero ing njero buku kasebut nanging nemokake kabeh *Terjemahan Naramsin* wis dibusak.

"Kutuk wong kuwi!" Dhèwèké nggebug meja nganggo tinjuné; nesuné muni nganti tekan rak, lantai, lan mungkin nganti tekan inti bumi. Liwat Clement, Lean bakal mesthekake yen Blasi tetep meneng.

“Caw! Caw!” Ana swara serak, “Caw!” Lean sing kaget banjur ndhagak menyang panggonane. manuk gagak mabur ndhelik ing ndhuwur rak buku, mabur nganggo swiwine. Lean munggah alon-alon. “Demi Gusti Allah—” Manuk kasebut nyerang Lean, ngarahake mripate. Kanthi njerit, Kardinal mundur kanthi langkah sing ora karuan. Kaya kilat, wulu ireng sing nggereng nyuwek raine nganggo cucuk lan cakar sing sumunar. Kanthi topeng getih lan wuta, Lean mundur alon-alon, nabrak rak gedhe lan tiba. Rak kasebut goyang mundur lan gagak kasebut mabur. Nalika ndhodhok lan ngresiki mripate saka getih, Lean nemokake manuk kasebut ndhelik kanthi tenang ing ndhuwur rak ing ngendi dheweke pisanan ndeleng. Alon-alon, dheweke ngadeg .

“Krek!” Lean nyawang liwat pundhake lan weruh rak buku sing goyang tiba maneh menyang dheweke. Dheweke ngulurake tangane lan njerit. Longsor buku lan rak— gunung tiba nibani dheweke kaya longsor jilidan, nggegirisi ruangan sanajan nganti tekan papan sing dhuwur. lawang. Obor, sing dipasang ing sisih rak, nabrak tumpukan buku lan ngobong buku-buku kasebut. Banjur kabeh dadi sepi—kabeh, kajaba geni sing gemeretak lan swara erangan Kardinal sing diselipake ing sangisore reruntuhan. Sanalika, wujud gagak kasebut njeblug dadi mega asap sing ilang lan ilang.

"Yang Mulia!" Sersan mau ngundang dheweke karo nggedor-nggedor lawang sing dhuwur.

Ing sangisore koper, Lean ngglethak kaiket, sikile tugel lan igane remuk. Buku lan rak ngalangi dheweke saka saben sisih. Kumelun nyusup liwat tumpukan kasebut. "Duh Gusti! Tulungi aku! Para penjaga!" dheweke mbengok.

Kumelun nggulung ing sadawane lantai lan, ing sangisore ambang lawang, nglumpuk ing sepatu bot sersan . "Jupuk wedhus gembel! Jemput kabeh prajurit! Saiki," Sersan kasebut mbengok marang anak buahe. Dheweke padha buyar. Dheweke nggedor lawang, "Kardinal Lean! Bukak lawang!"

Wektu liwati lan kumelun saya kandel. Nalika para prajurit bali karo wedhus lanang, dheweke nggedor lawang sing dhuwur, nglakoni kanthi nangis sing netes lan karo jeritan sing nyesek saka Kardinal kobong kanthi sikil luwih dhisik.

~*~

Kebetulan, nasibe apik kanggo Kardinal Blasi. Saupama Lean urip sedina maneh, Blasi bisa uga dituduh mateni. Paus ora bakal duwe pilihan liya kajaba miwiti investigasi lengkap babagan Apokrifa. Lan investigasi bisa uga wis

mbukak rahasia sing dijaga Dewan, lan Paus mesthi bakal milih badan Dewan Tinggi sing anyar, sanajan Blasi bosok ing kuburan wong miskin. Nanging, Blasi saiki nemokake dalane kanthi gaib wis resik saka alangan.

Sedina sawisé geni ngobong Apocrypha, Lord-at-Arms Paus, Kapten Pitro, dikirim kanggo nyelidiki kacilakan kasebut. Pitro bali karo temuané: pati Kardinal Lean lan geni sing ngobong, sing ngrusak isi arsip, mung kacilakan. Prakara kasebut dibatalake lan Kepausan nerusake nyelidiki pembunuhan Basiliste, sanajan tanpa urgensi. Kanthi kunjungan Raja Philip sing dijadwalake menyang Istana Kepausan kurang saka rong sasi maneh— politik sing ngebaki pikiran lan basa kraton. Apocrypha lan rahasiane kudu ngenteni. Sawise kabeh, Inggris wis nguwasani bagean saka tanah Prancis lan Philip mbutuhake bantuan Paus Clement, miturut gencatan senjata saiki, kanggo ngrebut maneh wilayah Lor sing ilang.

Sajrone sasi candhake, Blasi duwe kesempatan sing cukup kanggo mikir babagan cathetan sing wis dicolong. Sing menarik banget kanggone yaiku Terjemahan Naramsin.

Ing privasi Château Rouge, dhèwèké maca lan maca manèh tèks sing narik kawigatèn kuwi.

Yen iki nyata, batine, gumun, mula momok kakangku ngomong bener: monolit iki nduweni kekuwatan ora mung kanggo ngusir Edward saka Prancis, nanging uga ngremuk dheweke—lan kabeh Inggris karo dhèwèké.

Wayah sore nalika Blasi mlebu ing plataran biara Istana Kepausan.

Dhèwèké weruh Julin mlaku nyabrang pekarangan, mimpin rong abdi lanang. Ing pundhaké bocah-bocah lanang mau ana kain biru dawa sing dihiasi kancing perak.

"Kardinal Julin! Sedhela wektumu," Blasi mbengok ing sadawane galeri. Nalika dheweke nyedhak Julin, jubah abang liyané, Kardinal Firmus, teka. Firmus uga dadi pengawas kraton lan tugasé ndadèkaké dhèwèké dadi wong sing paling ora disenengi saka kabèh Kardinal kraton. Dhèwèké nyelidiki, ndokumentasikaké, lan nglaporaké kabèh urusan kraton langsung marang Paus.

Cekakipun, Firmus minangka mripat lan kupingé Paus, lan nduwèni awaké dhéwé kaya-kaya dhèwèké wis tau ana ing kapilih dadi Paus sabanjure. Nanging, sejatine, dheweke ora luwih saka wong sing seneng usil lan egois awak.

"Julin, apa kowé ngerti dunungé Kardinal Toussain?" pitakoné Blasi.

Firmus nyela, "Blasi, apa kowé wis nandhani telung tong anggur kanggo Baginda Raja Philip?"

"Aku wis nindakake, wingi," wangsulane Blasi cekak sadurunge noleh maneh menyang Julin, mbaleni; "Toussain ana ing ngendi?"

Julin nglirik saka mburine. "Dheweke ngetutake kita mung sawetara wektu sawise iku. Mungkin

dhèwèké—ah! Dhèwèké teka, saiki.”

Toussain mlaku ngliwati gapura Galeri Cloister karo tangan loro-lorone nyangga kain biru sing dilipat kothak kandel.

Firmus nyurung raine ing antarane para Kardinal, nuntut perhatiane Blasi. "Apa Toussain ngisi peti botol kagungane Sang Prabu lan nandhani?"

Julin nyegat pitakon iki. "Dheweke wis. Rong wengi sadurunge."

Toussain tekan klompok kasebut, ambegan lan raine kesel. "Julin, kain iki bakal tiba lan reged yen kowe ngadeg luwih suwe," ujare kanthi nesu. Julin weruh telung abdi lanang sing lagi mesem, sikile obah-obah amarga bobote sing cukup gedhe.

"Aduh, sayang! Aja dieculke! Menyang Gedung Pesta!" Julin nggereng marang para abdine. Dheweke noleh lan ngundang loro Kardinal kasebut. "Blasi; Firmus." Dheweke mlayu cepet, bocah-bocah lanang ngetutake dheweke.

"Aku mung ana ing mburimu," ujare Toussain marang dheweke. Dheweke manthuk marang Blasi lan Firmus, kanthi jelas wis siyap-siyap nyusul Julin. Firmus mlaku ing ngarepe, nyilangake tangane ing mburine lan ngobahake awak. "Yang Mulia wis njaluk aku kanggo ngonfirmasi manawa kothak botol wis dikemas lan ditandhani," ujare kanthi penting, mandeng irunge sing dawa marang Toussain. "Aku kira iya?"

"Kaya sing kudune," wangsulan Toussain kanthi banter.

Blasi nggrundel, jengkel, "Nembe wae Julin ngakoni yen Toussain wis nyiapake botol-botol kasebut." Firmus miringake sirahé luwih adoh, ndeleng Blasi saka dhuwur sing dhuwur banget.

"Pancen wis, nanging aku pengin ngrungokake tembungé Toussain lan dudu tembungé wong liya. Oh, lan, critakna, Blasi, apa kowe wis masang penjaga ing jejere tong anggur sing wis koktandai kanggo Yang Mulia?"

"Ora perlu," ujare Blasi karo ngangkat alis. "Aku wis ngandhani tong anggur yen dheweke nyoba mlayu saka gudang anggur, aku dhewe sing bakal mesthekake yen dheweke mendem nganti mati—lan kanthi mangkono, dheweke setuju kanggo ora mlayu." Esem garing katon ing lambene.

Toussain nyekeli cangkemé.

Alis Firmus atos. "Aku bakal pura-pura ora krungu guyonan para Kardinal iki," ujare adhem.

"Blasi, mungkin kowe lali yen Inggris lan Prancis lagi perang.

Mungkin panjenengan sing bakal tanggung jawab pribadi, yen Baginda Ratu tiba diracun lan mati." Noleh menyang Toussain, dheweke nerusake, "Panglima Perang ora ana ing Kamar Penjaga. Apa kowé wis weruh dhèwèké dina iki?"

Blasi nyelani. "Mungkin kowé wis nemokaké tong anggurku ora dijaga lan wiwit kuwi kowé wis nggoleki Kaptén Pitro kanggo masang penjaga, ya? Yèn ngono, kowé koyoné ora ana gunane takon apa aku wis masang penjaga." Firmus ngomong banter; nanging, Blasi ora menehi jawaban. "Nanging kowé takon, mungkin amarga kowé duwé niat

ngyakinake Panjenengané yèn panjenengan wis nyumurupi aku nglakoni kelalaian tugas sing nggegirisi? Apa iki rancangan rencanamu, Firmus? Kanggo nempatake awakmu ing cahya sing nguntungake karo Tahta Suci kanthi menehi kesan sing ala marang aku?"

Firmus nanggapi tuduhan kasebut nganggo kutipan saka Kitab Paribasan: "*Wong bodho ngetokake kabeh isine atine, nanging wong wicaksana nyimpen nganti pungkasane.*"

Toussain kanthi diplomatis nglumpuhake konflik kasebut kanthi mangsuli pitakonane Firmus sadurunge. "Comte de Pointers wis teka lan ana ing Sayap Dignitaries. Aku percaya sampeyan uga bisa nemokake Kapten Pitro ing kana, Kardinal Firmus."

"Iya, mesthi," Firmus sarujuk, kepengin banget mungkasi obrolan kasebut nganggo tembung dhewe.

Dheweke manthuk kanthi ati-ati marang Toussain lan Blasi. "Kardinal Toussain; Kardinal Blasi."

Blasi mènèhi wong lanang mau papan sing cukup kanggo ngimbangi keseimbangané manèh sadurungé nyeluk wong mau, "*Lan wong sing liwat, lan nyampuri padudon sing dudu duwèké, iku kaya wong sing nyekel kupingé asu.*"

Firmus katon kaku, nggatekake kutipane dhewe saka Kitab Paribasan, nanging terus mlaku kaya-kaya ora krungu.

Toussain nggigit lambene kanggo ndhelikake ngguyu cekikikan. Dheweke nyender menyang Blasi, karo bisik-bisik, "Kapten Pitro ana ing kono, ing mburimu." Dheweke nuduhake kanthi alus menyang gapura ing sisih adoh plataran. "Ing kana, ing mburi barisan paling dhuwur. Dheweke ngomong karo pengawal."

"Ah, apik tenan, Toussain." Blasi mlaku menyang barisan. Dheweke nemokake Pitro ing mburine lan bisik-bisik ing kupinge. Pitro manthuk nuruti bisikane Blasi banjur menehi prentah marang penjaga, sing banjur noleh lan cepet-cepet lunga menyang Gudang Gedhe. Blasi nepuk pundhake Pitro minangka rasa matur nuwun lan bali menyang Toussain.

"Kancaku, kita kudu ngomong. Ana perkara penting sing kudu dakcritakake karo kowe," ujare Blasi, meh kaya njaluk ngapura. Toussain mirsani tatapan wong lanang liyane sing meh kaya wong sing obsesif, kanthi tangan sing muter lan postur sing semangat. Ndeleng liwat pundhake Blasi, dheweke

mbengok, "Cah! Ayo cepet!" Bocah pengawal kuping gedhe nyedhaki para Kardinal sing nganggo klambi abang kanthi ati-ati. "Sikapmu *Em-nuh-an?*"

"Yang Mulia, Nak," Toussain mbenerake dheweke. "*Emm-ih-nence.* Sampeyan salah sijining anak buahe Kardinal Julin, ya?"

"Inggih, Panjenengan—inggih, Pak."

"Bendaramu ana ing Gedung Pesta." Toussain menehake sutra kandel sing kothak marang bocah sing reged mau. "Saiki gawanen kain iki marang dheweke. Kandhani Kardinal Julin yen Kardinal Toussain bakal rauh ing kono. Lan yen kowe ngregedi kain iki, pengawal, kowe sing bakal tanggung jawab. Apa kowe gelem nglumpukake aku?"

"Inggih, panjenengan pancen *priyantun ingkang sae.*"

Toussain menehake materi kasebut karo nggresula. "Yen ngono, ayo lunga." Bocah lanang mau cepet-cepet

nyingkirna kain kuwi. Toussain kandha, "Dudu gudang ngisor. Kowé ngirim penjaga ing kana—lan aku duwé abdi sing ditugasaké ing Pantry. Kamar Boteillerie mesthi pribadi." "Apik," wangsulane Blasi. Dheweke banjur ninggalake plataran bebarengan.

Rong jubah abang mau padha bisik-bisik, mlaku menyang undhak-undhakan kayu kasar menyang Boteillerie. Toussain mriksa enem kamar kanggo para abdi sadurunge menehi isyarat marang Blasi menyang Gudang Botol, ing ngendi dheweke ijol-ijolan liwat labirin rak sing kebak lan kosong nganti dheweke tekan pojok mburi ruangan. Ing kene, dheweke ngadeg kanthi kauntungan sing jelas, amarga bisa ndeleng wong sing lagi mlaku mlebu, lan adoh sadurunge wong sing nyusup krungu obrolane sing meneng.

Blasi ngomong nganti sawetara wektu nalika rasa-rasa sing campur aduk katon ing raine Toussain : kaget, skeptis, medeni, ora seneng, lan pungkasane, ora percaya blas.

"Kepiye carane kowe bisa ngarep-arep aku percaya karo bab sing ora masuk akal kaya ngene?" pitakone kanthi tegas, sawise Blasi rampung crita. "Kaya crita sing fantastis!"

Blasi mbela awake dhewe, "Apa kowe tau ndeleng rong biara sing dakkandhakake, sing ditulis ing cathetan pajak Kepausan? Apa kowe tau ngerti tujuan Dewan kasebut?" Luwih becik maneh, apa sing ana ing arsipe? Apa kowe ngerti kenapa Dewan lan para Kardinal tansah kapisah saka para pemilih gereja? Toussain, aku wis ndeleng cathetan saka Apokrifa. Apa sing dakkandhakake iki bebener, ana ing ngarsane Gusti Allah lan Prancis. Dheweke njaga gapura Neraka.

"Dadi, kowé isa waé nggawé aku percaya," ujare Toussain alon-alon, "menawa Dewan Apokrifa mbangun biara-biara iki kanggo njaga watu-watu sing sejatine minangka gapura Neraka? Aku percaya nèk ana wong sing ngucapké prasasti-prasasti sing diukir ing watu iki, neraka bisa mbukak dhéwé. Lan Gatestones iki"—lambe Toussain nggremet ing tembung kuwi kaya- kaya ana rasa sing ora enak ing cangkemé— "bakal nylametaké kabèh Prancis? Blasi, apa kowé gelem ngundang aku Kardinal kraton, sing wis pirang-pirang taun dihormati déning kanca-kancaku ing Kepausan, amarga aku ora duwé akal sehat?" Dhèwèké nggresula. "Malah wong bodho uga angel percaya karo pratelan sembrono kaya kowé!"

"Iki bebener! Aku ngerti yen iki angel dipahami, Toussain— sumpah, iki *bebener*." "Apik tenan." Toussain nggawe cangkeme dadi surem. "Ayo padha nganggep yen kowe pancen ngomong sing bener. Uga, Blasi, ayo padha nganggep yen kowe bisa nemokake cara kanggo nembus salah siji biara Dewan —lan yen kowe nemokake watu sing dijaga ketat iki lan kanthi tepat ngucapake mantra sing tepat sing bisa mbukak Gerbang Neraka." Toussain mandeng Blasi kanthi cetha. "Yen kaya ngono, kepiye carane kowe bisa mbujuk para dhemite nindakake prentahmu? Apa sing bakal kok omongake, nalika iki—Anak-anak Iblis metu saka watu iki? 'Menyanga, numpes wong Inggris?'" Toussain ngucap kasar, meh kaya njerit

ngguyu. "Amarga manuk sing diuwal saka kurungan ora bali miturut prentah, kenapa Roh-roh iki kudu manut karo kowe sawise bebas? Kajaba iku, kepiye carane kowe bisa mbukak lan nutup watu mung nganggo tembung? Ora, Blasi; kowe ngomong kaya bocah sing dicekel sing kebak rasa bungah sing fantastis!"

"Gatestones iku luwih saka mung mbukak lan nutup wae," Blasi mbantah.

"Iku mèmper karo gapura, nanging ora bisa mbukak utawa nutup. Roh bisa ngliwati . Terjemahané awujud ayat, kaya Kitab Suci. Liwat tembung-tembung iki, tembung-tembung ing watu-watu, wong bisa ngundang Roh saka kono—utawa mbalekake."

Toussain nggelengake sirahe. "Kowé durung mangsuli pitakonku. Yagene Roh-roh iki kudu nuruti prentahmu sawise kowé mbebasake?"

"Terjemahan-terjemahan kasebut ngonfirmasi yen wong bisa ngundang Roh saka Gatestones iki lan mrentahake!" Blasi meh panik amarga nekad banget, nggebug tinjune ing papan sing kandel ing tembok Kamar Botol. "Lan isih ana liyane. Aku entuk wahyu sing rahayu ora suwe kepungkur. Sedulurku, Jean-Jacques, sing dipateni dening Inggris ing Crecy, teka marang aku. Dheweke ngomong babagan—"

"Wis cukup kebodhoan iki!" Kardinal Toussain ngomong alon. "Aku dibutuhake ing Aula Pesta. Mungkin kowe isa ngundang Roh sedulurmu lan iki— Setan watumu kanggo mbantu kowé. Aku lan Julin ora bakal ndhukung kowé nalika inkuisisi nuduh kowé bid'ah, Blasi. Oh, kowé bisa yakin manawa aku bakal nggawa crita liarmu menyang Julin, kaya sing wis kokjaluk—lan kowé bisa yakin manawa dhèwèké bakal nglumpukké kowé kanthi rasa edan banget amarga demam. Aku uga." Toussain noleh.

"Ora—ngenteni. Sedhela maneh," Blasi nguwuh saka mburine.

Toussain ora mandheg utawa noleh nalika ngomong. "Aku durung nate ngobrol karo kowe kaya ngene iki, lan yen kowe ngaku aku wis—"

"Apa kowé kepéngin ndeleng cathetan-cathetan kuwi dhéwé?" Blasi mlaku ngliwati rak-rak botol. "Aku duwé."

Toussain mandheg dadakan lan ngusap dagune. Ora ana Kardinal Kolese sing bakal nolak kesempatan kanggo ndeleng cathetan Dewan , preduli saka pratelan Blasi sing ora masuk akal, yen dheweke pancen diwenahi akses menyang misteri apa wae sing didhelikake sing dijaga kanthi ati-ati dening Dewan sajrone wektu sing suwe.

"Dadi, tuduhna cathetan-cathetan iki marang aku. Ayo aku nyekseni dhewe, lan ngumpulake bebenerku *dhewe* . Yen pancen nyakinake, aku bakal ngrungokake luwih akeh. Yen ora, aku bakal mbalekake cathetan-cathetan iki marang kowe—kanthi syarat kowe mandheg ngganggu Julin lan aku karo kegilaan iki. Kowe kudu lali yen kowe wis tau ngomong karo aku lan dheweke babagan iki. Apa aku wis oleh janji suci saka kowe, Blasi?"

"Pancen, kowé nduwèni. Lan apa aku nduwèni *duwèkmu*, nganti kowé kudu njaga cathetan iki kanthi biaya apa waé, lan mbalekake saben lembar sawisé kowé mriksa pribadi?"

"Aku ora butuh kuwi. Aku bakal mbalekake kabeh— janjiku uga wis diwenehake."

"Ya wis, yen ngono." Blasi koyone meh ambruk lesu amarga lega. Dheweke bisa uga duwe sekutu, sawise kanca-kancane ndeleng apa sing dideleng. "Lan nalika kowe nemokake yen aku ngomong sing bener, aku bakal ngarepake kowe njaluk ngapura."

"Kuwi bakal dadi pelengkap," Toussain ngguyu, nanging karo merenung. Betapa konyol wong iki ing kegilaane. Nanging, cathetan Apokrifa—

"Wis setuju."

"Aku bakal njupuk cathetane kanggo kowe esuk-esuk. Aku bakal nggawa menyang ruang bawah tanah." Blasi banjur lunga.

Toussain ndelok Blasi nyabrang plataran, ngenteni sadurunge ninggalake Boteillerie. Sawise kabeh, wong lanang iki bisa uga wis ngomong babagan kegilaan iki marang wong liya— ora bakal apik yen dideleng bareng karo wong sing, Toussain yakin, bakal ana ing rak Inkuisitor sadurunge rong minggu liwati.

Kaya sing wis disepakati, Blasi ngenteni ing ruang bawah tanah esuke. Dheweke menehi Toussain kaca-kaca Apokrifa, sing wis dicopot saka Statue Physique lan macem-macem jilidan liyane—meh satus kaca kabeh. Mung sajrone wektu sing cendhak nalika maca kanthi kepincut, Toussain sadhar kanthi rasa wedi, yen Blasi ngomong sing bener. 'Kabeh bener,' pikire, bingung, 'Kabeh.' Sajrone sisa dina, dheweke lungguh ing ruang kerjane, ora obah, ora mangan, utawa ngombe; tulisan-tulisan kuna kasebar ing sakubenge. Nalika peteng ndhedhet, dheweke ngadeg kanthi sempoyongan kaya-kaya lagi berjuang tangi liwat kabut mimpi buruk. "Kabeh bener," dheweke bisik-bisik marang kamar kosong. Ngumpulake kaca-kaca kasebut kanthi ati-ati, Toussain nggoleki Kardinal Julin.

Kutha Avignon ~ Istana Kepausan ~ Juni 1347

Aula Konklaf Istana Kepausan madeg kanthi tembok mural sing nggambarake adegan keagamaan lan lukisan para pejabat Kepausan. Permadani tembok Flemish digantung dhuwur ing ndhuwur akomodasi mewah. Aula kasebut mbentang dawa lan amba ing sangisore tembok sing dhuwur. Lantaine nyebar kaya samudra ing sangisore kayu-kayu gedhe ing langit-langit. Balok-balok melengkung saka Atapé mèmper lambung kapal sing diwalik, mungkin cocog kanggo pengembaraan Nabi Nuh. Aula iki dadi kamar tamu kraton— ruang tamu kanggo para pejabat sing lagi ngunjungi lan cocok kanggo sapa waé Raja.

Para pengawal lan abdi padha metu-mlebu saka lawang Aula, mbukak bongkaran barang-barang Raja Philip

koper. "Mlebu dalan!" swara mbengok saka njaba lawang. Lawang mlebu kosong nalika para pengawal sing nganggo tombak mlebu, ngiringi Kardinal sing lemu ngliwati lan menyang ujung Aula Konklaf. Dheweke ngliwati lawang mlebu lan mlebu ing Aula Perjamuan sing dihias kanthi apik sadurunge mandheg sedhela.

Meja makan gedhe ana ing tengah ruangan. Dhewekan lan lungguh ing kursi sandaran dhuwur sing ana ing ndhuwur meja, Raja Philip seneng mangan wedhus. Panjenengane nedha dhewekan. Ing ngarepe, meja kasebut ditutupi piring emas lan perak. Ing sikute, ana pelayan sing ngadeg, tansah siyap ngisi ulang gelas anggure.

Salah siji pengawal nggebugake tombake ing lantai lan ngomong marang Aula; "Kardinal Julin saka Tahta Suci njaluk ngadhep Yang Mulia, Raja Philip saka Prancis." "Suwun mlebu," Philip mbengok, watuk-watuk karo ngunyah daging.

Para pengawal ngidini Kardinal Julin terus maju lan banjur noleh lan mlaku metu saka Aula. Banjur wong loro mau tiba lan mandheg ing posisine ing jejere lawang mlebu njero. Julin nyedhaki meja, lan mbungkuk. "Yang Mulia."

Philip ndhangak, ngusap dagune sing lemu kanthi sembrono, "Kaya biasane, Kardinal, pawonmu saingan karo aku—pelayanane—ora ana tandhingane. Apa kowe wis nimbang tawaranku—kanggo mimpin pawon lan aula pestaku, Julin? Aku bakal menahi ganjaran kaping pindho lan kaping pindho kanggo kabeh sing saiki kokduweni. Aku ora ngarep-arep luwih saka apa sing koklakoni saiki, kanggo Yang Mulia."

Julin mesem lan mbungkuk maneh, isin amarga pujian kuliner kraton. "Kula ngaturaken pakurmatan ingkang ageng, Paduka, nanging pengabdian kula kedah tetep wonten ing Gréja." Philip nggelengaken sirahku kuciwa.

"Inggih." Philip nuduhake baki perak. "Katone sampeyan malah nggawe bingung pelayanku, wektu iki Julin. Apa kuwi?" Ing baki kasebut ana rong lampu minyak miniatur, piranti porselen kanthi telung sikil, lan kaleng banyu. Ing tengah-tengahe, ana kothak sing dilapisi sutra, dihias kanthi apik karo lukisan naga, lan isine susuh damen darurat kanthi siji endhog.

"Apa aku oleh?" pitakone Julin.

"Pancen bisa," Philip sarujuk, mandeng naga-naga sing dicet.

Julin nglumpukake potongan-potongan kasebut. "Kuwi dijupuk saka kapal dagang Genoa. Aku ngira kowe bisa uga seneng." Dheweke nyelehake rong lampu lan kaleng ing panggonane. Sabanjure, dheweke njupuk endhog lan nyelehake ing piranti kasebut. "Lampu-lampu kasebut butuh disinari."

"Gawa geni," Philip njepret driji. Pelayan mau lunga lan bali karo geni.

Julin ngobong lampu-lampu kasebut. "Lenga-lenga ing lampu-lampu kasebut wangi. Saiki, endhog wis disiapake nalika sampeyan mangan lan bisa dipangan sawise mangan." Geni panas ing kaleng banyu ing sangisore endhog. Geni liyane kobong ing mburi endhog, ing ngarep piring pantulan cekung. Cahya sing fokus

menehi tampilan menyang endhog.

Philip ngintip menyang njero lan nemokake kuning endhog sing luwih peteng sing sumunar kaya cahya buram. "Aku kudu duwe siji. Apa jenenge piranti sikil telu iki?"

"Sebutna apa wae sing panjenengan karepake. Iki duwekmu, Paduka," Julin mesem, karo ngulurake tangane menyang ngarepe pelayan kanggo ngisi maneh gelase Philip. "Apa aku oleh ngomong dhewekan karo panjenengan?"

Philip nglambaikake tangane menyang pelayan lan mbukak tangane menyang kursi. "Lungguh, Julin. Ayo ngomong." Julin nyelipke awake ing kursi.

"Jendhela endhog," Philip nggumam dumadakan karo mesem.

"Paduka?"

"Jenenge— " Philip nuduhake tripod sing dihias naga. "Iki jendela endhog—amarga aku bisa ndeleng njero."

"Egg Window—pancen, jeneng sing apik banget." Julin ngresiki tenggorokane. "Yang Mulia, yen aku kepareng—aku ngira yen panjenengan teka kanggo njaluk saran saka Yang Mulia babagan Edward lan— kedadeyan sing paling apes ing Crecy."

"Dadi ana wong sing ngapusi kowe," ujare Philip, malih adhem lan ngadoh. "Saran iku kaya banyu—nang endi wae lan tansah owah. Aku duwe saran. Paris kebak saran. Aku butuh tentara."

"Punapa kula kepareng langkung terus terang kaliyan panjenengan, Paduka," Julin ndhingkluk lan bisik-bisik, sakwetara weruh penjaga lawang nalika piyambakipun ngendika.

"Para pengawal! Ninggalake kita!" Philip mbengok. Para prajurit metu saka aula gedhe lan ngilang ing mburi lawang sing ditutup. Dheweke nyender lan ngrungokake nalika Julin ngomong babagan Gardiens Gatesstone Apocrypha lan potensi panggunaane minangka senjata nglawan Inggris. Julin nerangake kepiye Raja bisa mbantu, kanthi menehi prajurit sing cukup kanggo nguwasani saka Gatestone.

"Dadi, kaya sing wis kokngerteni saiki," ujare Julin, ngringkes panjelasane, "kahanane pancen nggegirisi lan pitulunganmu penting banget."

"Oh, pancèn! Mesthi; mesthi," ujare Philip karo nguntal suapan daging pungkasan. Philip ndhingkluk, njupuk serbet, lan nutupi cangkeme nganggo serbet. Banjur ana swara megap-megap sing ngos-ngosan. Rai Sang Raja abang mbranang.

Julin ngadeg saka lungguhane. "Paduka—Paduka ?" Julin njupuk gelas banyu saka meja.

Philip ngeculake serbet, mbalangake sirahe, lan ngguyu ngakak, aula kebak karo guyonane. Antarane ngguyu cekikikan, dheweke watuk, "Roh—legiun Memedi? Ya, aku bakal numpes dheweke nganggo Memediku. Pancen! Nganggo Memedi sing tak percaya!" Philip ndeleng menyang langit-langit lan mbengok kanthi sarkasme melodramatis, "Lungaa, Edward, utawa aku

bakal nimbali memedi-memediku supaya padha teka!"

Julin nyelehake piala lan lungguh maneh ing kursine, kempes. "Tuanku, kula saestu matur nuwun."

Rai Philip dadi tegas. Dhèwèké ndhingkluk nganggo sikut siji, mandeng karo mbisiki, "Aku uga!" Aku wis nglumpukké tentara Memedi, Julin—ing Crecy. Gawanen wong-wong mau bali. Gawanen tentaraku. Keparenga wong-wong mau males pati marang Edward. Apa watumu isa ngrajut sihir kaya ngono?"

Julin nyoba nerangake luwih lanjut. "Gatestone—iku kaya mesin, nanging—" Philip nglipet tangane ing meja lan nyela omongane, "Lan, umpamane kowe isa ngeculake Memedimu iki. Banjur kepiye? Kepiye carane kowe njaluk supaya dheweke numpes Edward? Dakkandhani, "Julin, kepiye carane memedi mateni? Mungkin dheweke bakal *ngagetne* Edward nganti mati?" Dheweke mbanting nggegem tangane ing meja. Julin kaget lan nyender. "Bodho! Aku butuh awak sing anget—wong lanang wis dilatih perang! Aku butuh senjata. Aku butuh dhuwit. Yen aku pengin *medeni* Edward, aku bisa uga njaluk sirahe, bebarengan karo tandha kapal sing kebak sirahe kabeh wong Prancis sing dipateni!" Mripate Philip kaya keris adhem lan Julin ngalihake pandangane.

Philip ngatur awake dhewe lan nyender ing kursine. "Sayange, Kardinal, keyakinanku ora kaya—kepiye carane aku ngomong — semurni keyakinanmu. Aku ndeleng perang dimenangake nganggo getih, kringet, lan tentara sing lengkap—dudu dening Memedi. Aku ora teka ing Avignon kanggo njaluk saran, utawa pandonga, utawa janji—utawa crita babagan watu gaib. Kaya sing aku ngerti, Tahta Suci ngumpulake pajak saka Prancis lan Inggris. Prancis mbutuhake dhuwit kasebut kanggo pertahanan sing terus-terusan lan aku teka atas jenenge Prancis—minangka Raja sing ngladeni dheweke." "Paduka, namung kaliyan sawetara prajurit panjenengan, kula ngertos—"

"Ora, Kardinal; iki sing dakpercaya. Aku percaya Paduka ingkang meksa panjenengan nindakake iki. Aku percaya Paduka boten kersa maringi kula silihan lan sampun ngutus panjenengan kangge maringi kula janji sanes—nanging, wekdal punika, pasukan Memedi ingkang terkutuk." Philip ngangkat endhog saking piranti kasebut, lungguh, lan wiwit ngupas. "Kabari Clement bilih akal-akalanipun sampun gagal."

Julin mlompat saka kursine. "Ora! Sri Baginda ora ngutus aku! Dheweke ora ngerti kabeh sing dakkandhakake! Lan dheweke kudu tetep kaya ngono!"

Philip kaku, mripate kobong ndeleng Kardinal sing gemeter.

Julin lungguh kanthi kikuk lan ndhingkluk. "Nuwun sewu, Paduka. Kula punika

wong bodho sing ora duwe akal."

Philip bali ngupas endhoge. "Ana liyane babagan kowe sing aku curigai."

Coba pikirake iki, Julin; aku bakal sarujuk nyilihake sawetara pasukanku kanggo tujuanmu sing ora masuk akal yen Panjenengane maringi aku utangan sing padha karo pajak sing dikumpulake saka Prancis lan Inggris. Menawi Baginda Sri Baginda mboten purun, mbok menawi sedaya tiyang saged mangertos kepriye Baginda Sri Baginda ndhelikaken punika— watu sesat punika kagunganipun.”

"Nanging, Paduka! Panjenengan boten kepareng ngrembag babagan punika—"

"AKU KUDU—ora dikandhani apa sing ora kena ditindakake, Kardinal," bales Philip kanthi tegas. Dheweke ndhingluk ing meja lan bisik-bisik, "Jaga utanganku lan kowe bakal oleh prajuritmu. Kuwi kesepakatan. Saiki, aku kudu ngaso."

"Paduka Sang Prabu—"

"Cukup, Julin. Kita ora tau ngobrol." Philip noleh lan mbengok ing sebrang lorong, "Valet, aku rampung! Para pengawal, mlebu!" Para pengawal muncul maneh. "Deloken Kardinal sing apik metu! Lan kosongna papanku! Ora ana tamu maneh wengi iki!"

"Inggih, Paduka." Julin ngadeg, mbungkuk, lan kanthi sedhik ngetutake para pengawal menyang lawang.

~*~

Dina candhake, Philip lan Clement sarta armada notaris padha nglumpuk ing Gedung Keuangan. Nalika semana Clement sadhar yen panjaluk utangan Philip iku gedhe banget —cukup gedhe kanggo ngalangi pambangunan Istana Kepausan. Gosip nyebar; bisik-bisik nyebar ing koridor. Rapat-rapat kasebut ora lancar lan umume pejabat Kepausan wis ngerti kanthi becik saiki kanggo ninggalake Paus sing nesu. Umume uga yakin manawa Clement bakal menahi Philip mung sebagian, janji, lan pandonga. Nesu lan wedi, Julin nyedhaki Toussain, sing banjur ngomong karo Blasi kanthi rasa kuwatir sing padha. Yen Clement nemokake niat kasebut, dheweke bisa uga bakal ngusir kabeh telu saka Kolese, dikucilake, lan dikunjara. Blasi nenangake rasa wedi lan banjur kerja, nggawe jaring sing nglibatake tugas sing katon ora mungkin.

Ing wayah awan, Blasi mlebu ing Aula Penjaga, nyedhaki penjaga, lan bisik-bisik ing kupinge. Penjaga mau mangsuli kanthi anggukan kaping pirang-pirang lan Blasi menahi dheweke layang lan dhuwit receh emas.

"Aja ngomong apa-apa bab iku marang sapa wae. Saiki wis siyap-siyap, dheweke bakal teka," prentahe Blasi karo mripate merem.

"Inggih, Yang Mulia," pengawal mau mbungkuk nalika Blasi mlayu kanthi cepet. Sakwise kuwi, tekan saka Ing Sayap Para Dignitaries, Kardinal Firmus mlebu Aula Pengawal. Kaya sing diprentahake, pengawal kasebut nyedhaki Firmus lan menehake layang kasebut.

"Yang Mulia," pengawal mau mbungkuk.

"Iya, ana apa," Firmus nggresula.

"Aku nemu godhong iki ing plataran. Koyone dudu prentahe penjaga . Apa mungkin penting?"

Firmus maca layang kasebut, ngemut lambene, lan ndeleng mripate penjaga kasebut.

"Kowé isa maca?"

"Ora, Yang Mulia."

"Banjur kepiye carane kowe bisa yakin karo apa sing *dudu*," Firmus takon marang dheweke.

Penjaga mau mangsuli kanthi mbela awake dhewe. "Aku ngerti wujud prentah kaya ngono; meh kabeh katon padha. Godhong iki ora ana tandhane sing apik."

"Apa kowé nduduhaké godhong iki marang sapa waé?"

"Aku nembe nemokake. Kowé sing pertama ndeleng."

"Apik, yen ngono aku bakal mbalekake. Kowé ora kena ngrembug godhong iki karo sapa waé. Kowé ora tau nemokaké. Apa kowé ngerti maksudku, prajurit?"

"Aku iya."

"Yen aku krungu kabar iki, aku bakal ngundang kowe kanggo njaluk panjelasan—saiki bali menyang tugasmu."

"Inggih, Yang Mulia," pengawal mau mbungkuk lan mlaku lunga. Firmus nyawang sakubenge, kanthi rasa serakah lan rasa salah ing mripate; dheweke nyekel layang kasebut ing dhadhane lan maca maneh:

Iki syarat-syarat Sang Prabu— Panjenengane bakal menehake kanthi rahasia sepersepuluh saka utangan marang

Kardinal sing ngyakinake Sang Prabu supaya

ngluwahi jumlah sing wis ditemtokake. Yen utangan kasebut luwih gedhe tinimbang panyuwunan wiwitane, Baginda uga sarujuk yen Kardinal kudu mbayar sepersepuluh saka kabeh keluwihan. Obong godhong iki. Aja ngomong karo sapa wae—

Firmus nggoleki mripat sing pengin ndelok ing lorong-lorong. Amarga ora ana sing weruh, dheweke nyelehake layang kasebut ing sangisore jubahe lan mlayu, ora ngerti yen Blasi sing lagi ngawasi dheweke ing pepeteng saka kadohan.

Sajrone sejam, Firmus ngadeg ing Kamar Papat Jendhela kraton, ngyakinake Clement supaya menehi utangan sing luwih gedhe tinimbang sing dijaluk Philip, menehi saran sing luwih dhuwur lan luwih akeh kerep ana reimbursement. Diskusi saya panas. Arang banget Firmus ndeleng Clement nesu banget. Nanging, Clement kerep ngandelake saran Firmus ing urusan kenegaraan. Kebetulan , Paus kanthi wegah setuju karo saran Kardinal Firmus.

Ing wayah wengi kuwi, Raja Philip lan Paus Clement nandatangani dokumen kasebut. Saka transaksi kasebut, Philip mbayangake sirah Edward sing dipenggal, Firmus mbayangake awake dhewe ing tahta Kepausan, lan Blasi ngelingi rai sedulur-sedulure sing wis tilar donya. Toussain lan Julin mbayangake awake dhewe minangka Kardinal Prancis, dene Clement ngramalake luwih akeh wektu tundha ing nggawe mesin Kepausan sing gedhe banget. Transaksi kasebut nyenengake kabeh wong—kabeh wong kajaba Clement, bendahara,

Paus Chamberlain.

Esuke, Raja Philip nimbali Kardinal Julin menyang Aula Konklaf.

Philip wis ana ing kursi sing wis dipasang karo Kardinal Firmus sing wis ana ing ngarepe, tangane padha gandhengan, nalika Julin diumumake. Para Kardinal padha ijolan pandang. Kalorone padha kepengin weruh babagan urusane siji lan sijine, nanging ora ana sing wani ngomong kanthi terang-terangan karo siji liyane sing ana ing kono.

"Ah. Kardinal Julin, ayo," Philip nglambai supaya dheweke maju.

Julin mbungkuk. "Paduka Sang Prabu."

Philip noleh menyang Firmus. "Kowé ngomong, Kardinal Firmus?"

Firmus nggresah. "Kula sowan mriki badhe mriksani menapa panjenengan mbetahaken punapa-punapa, Paduka."

"Baginda Paduka ngutus Kardinal kanggo ngurus kabutuhan tamu kraton? Kula sampun mbekta abdi dalem piyambak. Menapa kula pantes nampi perlakuan khusus kados mekatan?" Philip ngusap dagune.

"Ora persis, Paduka." Firmus ngresiki tenggorokane lan nyawang Julin kanthi cetha. "Menawi Paduka kepareng, kula kepareng matur kaliyan Paduka—piyambak."

"Pancen. Kardinal Julin, tulung ngenteni dhisik. Kardinal Firmus, nyedhak." Julin mbungkuk lan ninggalake aula.

Firmus mbisiki, "Paduka. Kula —kula ingkang ngamanake utangan panjenengan. Kula sowan mriki kangge ngrembug babagan kompensasi."

Philip mesem. "Aku weruh yen Gréja iki ora tanpa korupsi. Ya wis, Kardinal, aku kudu nampa telung keg anggur ing Gudang Anggur Istana. Aku bakal ninggal siji karo kowé— mesthi waé kita bakal nyebut iki minangka hadiah."

Firmus nggresula. "Kula boten saged nampi, Paduka. Menawi kepareng, kula kepéngin ngrembug babagan sepersepuluh saking silihan punika."

Philip kaget. "Sing kaping sepuluh? Seperempat saka utangan—minangka kompensasi?"

"Sing kaping sepuluh, Paduka, amargi sampun nyakinaken Paduka supados maringi utangan punika."

Philip cemberut. "Kowé isa nampa apa sing tak tawarake, Kardinal. Sanajan kuwi wis luwih saka cukup. Saiki, apa kowé pengin anggur iki?"

"Baginda Ratu ora bakal ngidinake. Paduka, kula gadhah lembaran ingkang nggambaraken syarat-syarat perjanjian kita." Firmus nyopot kaca kasebut saking jubahipun lan Philip maca. Panjenenganipun ngangkat alisipun .

"Omong kosong apa iki? Sapa sing nulis iki babagan aku?"

"Apa panjenengan mboten mangertos, Paduka Raja?"

"Aku ora ngomong kaya ngono! Lan kanggo ganti rugi, aku kudu meneng wae babagan iki!"

Philip nyelehaké kertas mau ing rompiné. "Yèn kowé ngandhani sapa waé yèn kowé utawa Kardinal Julin nyedhaki aku, ngarep-arep sebagéan saka silihan kanggo awakmu dhéwé, aku bakal ngandhani Kardinal Julin."

Sumpah, kowé loro wis padha konspirasi nglawan dhèwèké. Ninggalna aku sadurungé aku mikir manèh bab menengku waé!"

"Inggih, Paduka." Raine manteb, Firmus mbungkuk lan ninggalake kamar. Sawise metu, dheweke nglirik Julin lan cemberut sadurunge mlayu cepet-cepet mudhun ing lorong.

"Deloken Kardinal Julin mlebu," prentahe Raja. Para pengawal nurut.

Philip njupuk kertas saka rompine nalika Julin nyedhak lan ngipas-ngipas alon-alon ing antarane rong driji. Dheweke mandeng Julin, lan Julin mandeng kertas sing dheweke ngerti iku cathetane Blasi. Philip ngguyu ngakak lan mbalekake godhong mau menyang rompine.

"Kowé pancèn pinter banget, Julin. Sing tenang; ora apa-apa," Philip mesem. "Aku mung mbujuk kowé supaya njamin utanganku—lan kowé nindakké kanthi apik. Kowé isa lali nèk aku nggawé kowé ana ing bebaya karo Yang Mulia." Dhèwèké ngguyu manèh. "Aku ngerti Yang Mulia ora tau ngutus kowé. Aku ngerti kowé banget. Ah—lan Kardinal Firmus percaya nèk kowé uga teka kanggo njaluk ganjaranmu. Aku wis ngandhani nèk salah siji saka kowé ngakoni apa-apa babagan iki, aku bakal ngaturake prakara iki karo Panjenengane Kang Maha Suci."

"Pangaturaken agunging panuwun ingkang tanpa pepindhan, Paduka." Julin mbungkuk karo mesem.

"Saiki, babagan watu memedi gaibmu, aku bakal masrahake prajuritku marang kowe kanthi syarat sing ketat. Kapisan, Baginda ora kena ngerti apa-apa babagan iki—salawase. Kapindho, wong-wongku mung ngladeni kowe sajrone sawetara dina."

"Inggih, Paduka," wangsulane Julin.

"Kowé bakal nggawa Kaptén Bourne lan anak buahé. Aku percaya karo dhèwèké babagan rahasia. Mung dhèwèké sing ngerti kabèh masalahé. Aja ngomong karo anak buahé; dhèwèké sing bakal mimpin wong-wong mau."

"Mesthi, Paduka."

"Dhèwèké saiki ana ing Avignon lan nduwèni rong atus wong. Kuwi wis cukup, ta?"

Julin nggeleng, "Pancen ora. Kakehan."

"Aku kepéngin ngélingaké kowé nèk kita lagi perang karo Inggris? Bourne njaga para prajurité supaya ora dadi ringkih amarga pamérangan sing ora ana gunane. Aku percaya karo komando lan naluriné. Dhèwèké iku sing paling apik ing Pengawal Kratonku lan aku ora weruh perlu ngganggu dhèwèké kanthi mbagi-mbagi komando utawa komandoné sanajan mung sedhela. Dadi, tawarané ana rong atus utawa ora ana. Sing endi, Kardinal Julin?"

"Rong atus, Paduka." Julin nggresula.

Sang Raja sendawa, narik ambegan jero, lan nyender ing kursine. Pungkasane, dheweke mung mandeng Julin sadurunge nyipitake pandangane kanthi rasa curiga. Lan ing wayahe sing langgeng kasebut, Julin ndhingkluk, setengah ngarep-arep Raja bakal nimbang maneh kabeh tawaran kasebut lan kanthi nesu ngusir dheweke. Amarga ora ana swara, lan kepepet ing pandangan beku mudhun, Julin ngrasakake ambane aula sing sepi lan mati sing saya gedhe meksa banget.

ing pundhake— sepi sing ngebaki kupinge. Rasa wedi sing saya gedhe ngobong gulu lan raine; lan dheweke gelem banget mlayu saka aula dhuwur sing berkubah dhewe kesepakatan, dhèwèké éntuk idin dadakan kanggo nindakké kuwi.

"Rampung," pungkasane Raja Philip mbengok. "Saiki critakna rinciane karo aku—kapan lan ing ngendi Kapten Bourne bakal ngajak kowe, lan apa sing kokbutuhake saka dheweke?"

[Pungkasan Bab 4]

Karya sastra iki digawe

d khusus kanggo dedikasi

Edgar Allan Poe (1809—1849)

— Muga-muga warisane tetep urip ing njero ati kita kabeh —

~[GothicNovel.Org](https://www.gothicnovel.org)~